

Titel: Udrag fra Journalen NB29

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-kom-shoot-nb29-651.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **hos Plato** : hentyder til Platons *Symposion*, 206d, hvor Sokrates (345,3) gengiver dele af sin samtale med Diotima: »Kjærlighed gaaer altsaa ikke ud paa det Skjønne, som Du troede, Sokrates. – Hvor paa da? – Paa at føde og frembringe i det Skjønne. – Vel, sagde jeg. – Det er ganske vist, svarede hun. – Men hvorfor just her paa? – Fordi denne Fødsel er det Evige og Udødelige, forsaavidt det kan aabenbare sig i det Dødelige. At ethvert Væsen maa stræbe efter Udødelighed tilligemed det Gode, følger nødvendig af det, vi tilforn ere blevne enige om, efterdi Kjærligheden jo gaaer ud paa, *altid* at have det Gode; vi maae altsaa, ifølge denne Tale, nødvendig antage, at Kjærlighed ogsaa er Stræben efter Udødelighed.« *Udvalgte Dialoger af Platon*, overs. af C.J. Heise, bd. 1-6, Kbh. 1830-51, ktl. 1164-1167 (forkortet *Udvalgte Dialoger af Platon*); bd. 2, 1831, s. 71f. (*Platons Skrifter*, udg. af C. Høeg og H. Ræder, bd. 1-10, Kbh. 1992 [1932-41] (forkortet *Platons Skrifter*); bd. 3, s. 129). Sokrates refererer videre Diotima for at sige, 207d: »Dersom Du altsaa troer, at Kjærligheden, ifølge sin Natur, gaaer ud paa det, hvorom vi ofte ere blevne enige, saa forundre Dig ikke. Thi paa samme Maade, som jeg før sagde, stræber ogsaa her den dødelige Natur, saa godt den kan, efter Vedvarende og Udødelighed. Men dette kan den kun opnaae ved Forplantelsen, fordi den altid efterlader noget Nyt istedetfor det Gamle.« *Udvalgte Dialoger af Platon* bd. 2, s. 73 (*Platons Skrifter* bd. 3, s. 129f.). Diotima slutter denne del af sin tale således, 208.a: »Ved denne Foranstaltning, Sokrates, bliver det Dødelige deelagtigt i det Udødelige, Legemet saavel som alt andet; med det Udødelige selv forholder det sig paa en anden Maade. Forundre Dig altsaa ikke over, at Enhver af Naturen holder sin egen Afkom i Ære; thi for Udødelighedens Skyld ytrer denne Stræben og denne Kjærlighed sig hos Enhver.« *Udvalgte Dialoger af Platon* bd. 2, s. 74 (*Platons Skrifter* bd. 3, s. 130). – **Plato**: el. Platon (427-347 f.Kr.), gr. filosof, elev af Sokrates (345,3), som er den gennemgående hovedperson i hans dialoger; grundlagde 387 f.Kr. Akademiet i Athen; blandt hans elever var Aristoteles (297,9).

I trykt udgave: Bind 25 side 363 linje 31